

Nr 495.

Av herr **Lundgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1954/55 m. m.

I proposition nr 110 har Kungl. Maj:t föreslagit bl. a. ny organisation för försvarets reservstater. Reservstatsinstitutionen kom till genom 1914 års härordning och har sedan dess bibehållits trots de olika organisationer med skilda härordningar som sedan dess genomförts. Genom reservstaterna tillförsäkras krigsmakten personal med kvalificerad utbildning och omfattande erfarenhet, förvärvad genom lång tjänstetid såsom befäl på aktiv stat. Befattningshavare tillhörande reservstaten kunna därför användas i krigsorganisationen för mera kvalificerade befattningar, vilka eljest skulle bestritts av personal på aktiv stat. Ur denna synpunkt är reservstatsinstitutionen trots de förhållandevis höga kostnaderna relativt billig för statsverket.

Frågan om reservstatens organisation har varit föremål för flera utredningar, senast av statskommissarie K. A. Lindbergsson. Denne föreslog att ersättningen till beställningshavare på reservstat skulle utgå med en förhållandevis låg lön, medan däremot pensionsförmånerna borde bli för personalen gynnsammare än de nu äro. Samtidigt föreslog utredningsmannen att antalet beställningar på reservstat skulle minskas från nuvarande 301 till 225. Han upptog icke några beställningar för generalmajor, överstar samt läkare och veterinärer. Enligt propositionen skola på arméns reservstat upptagas 185 beställningar.

I yttrande över utredningsmannens förslag har arméläkaren med stöd av beräkningar rörande mobiliseringsbehovet av militärläkare bestämt avstyrkt förslaget att icke upptaga några läkarbeställningar på reservstat.

Utredningsmannen motiverar sitt förslag att icke upptaga beställningar för läkare på reservstat bl. a. därmed, att genom tjänstepliktslag läkare äro skyldiga att i krig tjänstgöra i de befattningar, som vederbörande myndigheter bestämma. Det är dock fullständigt verklighetsfrämmande att tro, att civila läkare skola kunna användas i stabstjänst eller andra mera kvalificerade militära befattningar. De för närvarande mycket stora vakanserna inom fältläkarkåren göra bristen på militärläkare ännu större. Då emellertid chefen för armén trots arméläkarens avstyrkande icke anser sig böra yrka på upptagande av beställningar för läkare på reservstat, har jag icke något yrkande i denna fråga.

Såsom villkor för övergång på reservstat har utredningsmannen föreslagit bl. a. tre års tjänst på aktiv stat i samma grad. Chefen för armén har icke ansett sig kunna biträda föreslaget i denna del. Även ÖB motsätter sig denna bestämmelse. Departementschefen föreslår på grund av dessa yttranden att tiden för tjänstgöring på aktiv stat begränsas till två år.

Bestämmelsen om två års tjänstgöring på aktiv stat i samma grad för övergång till reservstat medför att åldern för övergång på reservstat kommer att bliva onödigt hög, då övergången kommer att ske vid alltför hög levnadsålder. Då huvuddelen av kostnaderna för reservstatsinstitutionen kommer att falla på pensionskostnaderna, medför detta en onödig fördyring av reservstatsinstitutionen.

På grund av det sålunda anförda får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 110 i vad det rör organisationen av försvarets reservstater måtte uttala, att för överföring till reservstat icke skola ställas andra villkor än att sökanden uppnått 35 års ålder samt innehaft beställning på aktiv stat inom försvaret under minst 12 år efter fyllda 21 år.

Stockholm den 30 mars 1954.

P. G. Lundgren.

Nr 496.

Av herr **Svensson, Axel**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 648.)

Stockholm den 30 mars 1954.

Axel E. Svensson.
